

... tak aj Kristus: raz sa obetoval... (Hebr 9, 28)

(Peter Ilko) A nebola to hocijaká obeta. Bola to obeta druhej prirodzenosti človečenstva, aby nám na svojom tele ukázal vznešenosť nášho stavu ako dedičov Božieho prislúbenia. Boh ide do krajnosti. Pri adorácii viem pochopiť, že to urobí iba ten, kto absolútne miluje. Ak si vážime túto obetu, tak si ju vieme pripomínať deň čo deň pri svätej liturgii, kde sa Boh ukazuje ako ten, kto nikdy neopúšťa svoj ľud. A tak sväté prijímanie bude pre nás očakávaním spásy.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)